

Filigrāna tamborēšana ar daudziem iesaistītajiem

✍ Linda Kilevica, "Kurzemes Vārds"

“Šis būs tas gadījums, kad kurzemnieki nevis sagaidīs sev labumus, bet būs vien jāstrādā,” uzsver nodibinājuma “Liepāja 2027” vadītāja Inta Šoriņa, atbildot uz jautājumu, kas visam reģionam tiks no Liepājas Eiropas kultūras galvaspilsētas titula. Sarunājāmie ar viņu par to, kā titula turētāji līdz 2027.gadam sadarbosies un iedvesmos Kurzemi.

– Kāds būs Kurzemes kopējais ieguvums no tā, ka Liepāja pēc trim gadiem kļūs par Eiropas kultūras galvaspilsētu?

– Liepāja ir kultūras galvaspilsētas titula turētāja, bet tas ietver Dienvidkurzemes un Kuldīgas novadu, un kopā tie ir 120 tūkstoši cilvēku plašā teritorijā. Skatoties kartē, šī teritorija aizņem labu trešdaļu Kurzemes. Un līdz Liepājai citādi nemaz nevar nonākt, kā vien braucot cauri Saldum un citām Kurzemes pilsētām un novadiem. Liepājā, Dienvidkurzemē un Kuldīgā esam vienojušies par to, kā ar kultūras galvaspilsētu saistītos procesos mēs iemācīsimies, centīsimies un darīsim tā, lai vairs nebūtu iekšējo robežu. Ja runājam par norišu pieejamību un plašākiem projektiem kultūrizglītības vai citās jomās, – tie nepaliek tikai vienā vai otrā administratīvajā teritorijā, bet aptver plašāku reģionu. Gribu teikt, ka man ir tādas patīkamas bažas – tas viss nepaliks arī tikai titula teritorijā, trīs pašvaldībās, bet izies plašāk Kurzemē, jo radošais sektors, iesaistītās organizācijas nekad tik pēc pieraksta adreses.

– Teritorijā ir lielākas pilsētas, kas gājušas uz priekšu straujāk, bet mazpilsētu un pagastu attīstība stipri atšķiras. Tāpat apdzīvotība ir nevienmērīga, kultūras infrastruktūra ļoti dažāda. Kā sadarbību izveidot tā, lai nepaliktu baltie plankumi, lai neviens nebūtu aizmirsts maliņā?

– Jāsaprot, ka diemžēl tāda ir realitāte – vienmēr būs baltie plankumi, vienmēr būs kāds, kas nepieslēgsies, neiesaistīsies, neinteresēsies. Mums kā organizatoriem ir ārkārtīgi būtiski, lai balto plankumu būtu pēc iespējas mazāk, lai katra vieta atrastu savu lomu procesā. Tāpēc 2027. gada pasākumu klāsts plānots gana plašs, lai būtu gan lielle bezmaksas pasākumi, lai būtu arī nišas iesaistes pasākumi un lai būtu procesi, kas sākas jau ar šo un nākamā gadu un turpinās, aug. Lai tie aptvertu ne tikai vienu konkrētu kultūras žanru, bet skartu kultūrizglītību, mūzikā, tūrismu, viesmīlību, dažādus citus sektorus. Ja mēs, piemēram, nospriestū rīkot tikai amatnieku izstādes vai kormūzikas festivālu, kas, protams, nav iespējams, tad pilnīgi droši noteikta sabiedrības daļa neiesaistītos un skatītājs būtu diezgan ierobežots. Tāpēc programma ir gana

KĀRĻA VOLKOVSKA FOTO

Eiropas kultūras galvaspilsētas tituls nav nācis ar milzīgu naudas summu, no kuras tagad var pasmelties, uzsvēr Inta Šoriņa. Tikai ar iniciatīvu un darbu radīsies ieguvumi reģionālajā un arī nacionālajā mērogā.

plaša. Atsaucība programmas īstenošanā no Dienvidkurzemes un Kuldīgas puses ir ārkārtīgi liela un uz iesaistīšanos vērsta. Attiecībā uz rīkošanu tā vēl ir tikai vēlme, bet es ticu, ka tas notiks arī praktiski. Šeit ķīmijai jābūt abpusējai. Ne tikai mēs runājam ar novadiem, bet tie arī nāk ar savu iniciatīvu. Kultūras programmas veidošana nenozīmē, ka noorganizējam vienu festivālu un tad štancējam tālāk. Kultūras satura veidošana ir filigrāna tamborēšana ar daudziem iesaistītajiem. Domāju, ka process, kas jau ir sācies un notiks līdz 2027.gadam, būs ārkārtīgi interesants. Nebūs tikai pasākumi, kuri *atbrauc*, cilvēki aplaudē un aiziet. Mēs tieši vēlamies, lai kultūras jomas iesaiste būtu daudz plašāka nekā tikai šauru pasākumu rīkošana.

– Vai partneriem pietiek cilvēkresursu, vai darbiniekiem atliek laiks pieslēgties ar kultūras galvaspilsētu saistītiem procesiem?

– Pa vienam darbiniekam no katra novada ir nodibinājuma komandā kā reģiona sadarbības koordinatori. Mums ir, var teikt, savi aģenti. Dacei Reinkopai no Kuldīgas varam jautāt, un viņa zina drēbi savā novadā. Mēs varam prasīt kolēģiem Dienvidkurzemē, un zinām, ka viņi orientējas. Modelis šobrīd ir izveidojies veiksmīgs, bet mēs vēlētos redzēt, ka 2025. gadā šī sadarbība jau būtu padziļināta.

Reģionos reizēm situācija ir pārsteidzoša. Satiekam cilvēku, kurš vienlaikus ir gan kultūras nama direktors, gan kārtotājs, gan tējas vārietājs un pasākumu rīkotājs, viena persona, uz kuras pleciem

ir gan praktiskās lietas, gan garīgais lidojums. Sastopam jomas nabadzību, izdegšanu, tomēr vienlaikus redzam, cik gaiši ir šie cilvēki, kāda viņiem ir enerģija un vēlme iesaistīties. Ir ļoti gudri un pārdomāti jāskatās, kā varam ar esošiem resursiem paveikt to, kas ir jādara.

– Pieļauju, ka daudzi, paskatoties uz desmit miljoniem no valsts un citām gaidāmajām summām kultūras galvaspilsētai, sāk prātot, cik lielu kumosu es savā ciemā vai kopienā varētu dabūt.

– Labi zinām, ka bridis, kad ienāk nauda, kādiem brīnišķīgiem sapņiem iedod pilnīgi citu lidojumu. Iespējams, ir tādas gaidas, ka varēs aiziet un pasmelt no kultūras galvaspilsētas nodibinājuma budžeta. Taču ir jāatceras, ka tā ir publiska nauda un mēs naudas apgūšanā esam ielikti ļoti konkrētos rāmjos. Otrā lieta – mēs esam ieguvuši titulu ar to programmu, kas ir rakstītajā *grāmatā* – kandidāta pieteikumā, kas faktiski ir līgums starp Eiropas Komisiju un titula turētāju. Jau šajā ziemā būs jāatskaitās, cik un kā šo programmu veidojam un attīstām. Ar titulu nekādas finanses automātiski netiek piešķirtas. Vienīgā Eiropas Komisijas apsoltā balva ar noteikumu, ka mēs šo *grāmatu* esam īstenojuši, tiek piešķirta 2027. gada janvārī, tas ir pusotrs miljons. Satura atlase tiks pieskatīta, un vajadzēs par to atskaitīties.

– Kā mainās iesaistīto partneru noskaņojums, vai manāms, ka sabiedrība, kopienas, NVO ir gaidās kaut ko darīt?

– Ļoti priecājos par atbalstu no cilvēkiem, kurus satiekam veikalā, tirgū, uz ielas, pasākumos, darbā. Man subjektīvi

ir sajūta par foršu atbalsta fonu. Tas ir ļoti labi, jo process prasa pamatīgu sagatavošanos. To var salīdzināt ar olimpiskajām spēlēm, kad cilvēki ir trenējušies, ielikuši kārtīgu bāzi, lai varētu tur būt. Līdzīgi notiek arī piecu gadu gatavošanās Dziesmu svētkiem, un tad vienā nedēļā to visu *izšauj*. Attiecību dibināšana ar partneriem, cenu aptaujas, iepirkumi prasa laiku.

– Vai Talsiem, Saldum, Ventspilij un citiem, kas nav titula turētāji, būs labums no tā, ka tepat blakus plānotas plašas aktivitātes un makslinieciskā programma?

– Šis aspekts – cik ļoti mēs sagaidām labumus – mums visiem būtu jāpārskata. Par labumiem būs jāpacinās, es sagaidu konstruktīvu, bet patīkamu darbu. Ar Kultūras ministrijas iniciatīvu un Valsts prezidenta kancelejas atbalstu ir nodibināta “Liepāja 2027” pārraudzības padome, kurā piedalās visu ministriju pārstāvji. Tas dod redzējumu, kā šo titulu pilnīgi noteikti var izmantot nacionālā līmenī, un, pirmkārt, tas ir Kurzemes virziens. Ja runājam par savienojumiem, satiksmi, kultūras nozari, radošām industrijām vai sabiedrības iesaistes procesiem, tas viss noteikti ir nacionālā mērogā. Ar Ekonomikas ministrijas pārstāvjiem runājam par tūrisma un viesmīlības jomas atdevi. Būs kopīgi jāstrādā, lai veicinātu pienesumu plašākā reģionā. Mazs piemērs – kad Liepājā notiek “Prāta vētras” koncerts, zinām, ka tas skar visus, sākot no Talsiem, Tukumā un beidzot ar Palangu Lietuvā. Uz šādu vērienu, sākot ar atsevišķiem notikumiem, mēs arī gatavojamies. ■

Mazā vietā iespēj lielus darbus

✍️ Ieva Vilmane, "Saldus Zeme"

Jaņa Rozentāla Saldus vēstures un mākslas muzeja direktore vietniece Inna Kislina kolektīvam pievienojās pirms divarpus gadiem. Viņa noteikti ir tas cilvēks no malas, kas palīdz iestādei izplest spārnus.

Muzeja direktore Agrita Ozoliņa slavē vietnieces darbaspējas un plašo redzējumu. Inna palīdz ieinteresēt cilvēkus par samērā savrupās iestādes ikdienu un iedrošina muzeju pieteikties lielākiem naudas "pirāgiem".

Piecgades attīstības stratēģijā ierakstīti ambiciozi mērķi, viens paredz maksimāli paplašināt muzeja pagalmu un izveidot Rozentāla kvartālu. "Stratēģijā noteicām, cik naudas katru gadu piesaistīsim. No vienas puses, riskanti, jo uzliekam sev augstu latiņu. No otras – šī apņemšanās mūs motivē, jo dabūsim tik, cik paši būsīm darījuši. Divarpus gadus finanšu mērķus esam pārpildījuši. Istenoti vairāki projekti, taču vislielākais svars ir Lauku atbalsta dienesta piešķirtajiem 50 000 eiro muzeja digitalizācijai," priecājas Inna Kislina.

Iestādes plānos būtiska loma ir viņas nodibinātajai biedrībai "Rozentāla kvartāls", kura mērķē uz augstvērtīgu un oriģinālu kultūrvidi arī mazpilsētā. Bez biedrības muzeja pagalmā nebūtu Saldū pirmā saules pulksteņa. To atklāja jūnijā un momentā iekļāva pilsētas tūrisma maršrutos. Šovasar muzeja pagalmā apskatāms unikāls eksponāts – vairākkārēja pasaules čempiona smilšu tēlniecība

Kārļa Īles filozofisks darbs "Pusmūžs". Tas papildina Saldus novadnieka 50. jubilejas izstādi un muzejam piesaistījis interesentus no citām Latvijas pilsētām.

Innas Kislina pārliecība, ka muzejam savi nelielie resursi nav jātērē kultūras pasākumu rīkošanā. Šajā laikā jāļauj rosīties profesionāliem pasākumu rīkotājiem, piemēram, kādai producentu grupai. "Nākotnē redzu, ka muzejs gādā tikai par Rozentāla kvartāla infrastruktūru un tā uzturēšanu, bet biedrība – par norisēm. Tādā veidā mēs izvairītos no pasākumu rīkotāju tirgum nevēlamas situācijas, jo muzeja funkcijas nav koncertu vai izrāžu organizēšana," direktore vietniece izvērs savu domu gājienu.

Ciņā par auditorijas uzmanību muzeja trumpis esot sadarbība. Pirmais izmēģinājuma trusītis izdzīvoja – Latvijas Mākslas akadēmijas izstāde "Vainagošanās" uz muzeju atvilināja kultūras gardēžus ne tikai no Saldus, bet arī Liepājas. "Mums, Latvijas Kultūras akadēmijas maģistra programmas studentiem, izstāžu kuratore un brīnišķīga lektore Vita Birzaka visu laiku uzsver: nevienai kultūras institūcijai ārpus Rīgas nav pamata justies mazvērtīgākai par rīdziniekiem. Viņa mudina mūs domāt plaši, būt tikpat ambicioziem, cik kolēģi nacionālajos muzejos. Viņa mūs iedrošina startēt visos lielajos projektu konkursos," Inna Kislina atklāj, kas viņai palīdz raudzīties tālumā.

Viņa muzeja komandai pievienojās pēc tam, kad 25 gadus bija nostrādājusi atbildīgos amatos pašvaldības adminis-

trācijā. Pieredze dokumentu izstrādē palīdzēja muzejniekiem atrisināt ieilgušas problēmas ar novadnieka, vēsturnieka Edgara Dunsdorfa vārdā nosaukto Saldus novada pašvaldības balvu. Muzeja direktore Agrita Ozoliņa paskaidro: "Jau sen gribējām celt šīs prēmijas prestižu, Inna saprata, kā to izdarīt. Viņas izstrādātais nolikums lokālu balvu pārveidojis par nacionālas nozīmes apbalvojumu vēstures pētniekiem. Katrā ziņā apdomājami arī Innas argumenti šai balvai piesaistīt starptautisku uzmanību." Direktore piebilda, ka savai vietniecei uzticētu atjaunot spozmi vēl vienai Saldus novada pašvaldības balvai – Jaņa Rozentāla prēmijai.

"Atnācu no lielas institūcijas uz mazu. Nebaidījos no ambicioziem mērķiem, jo neapzinājos, cik ļoti maz resursu mūsu rīcībā. Kad to aptvēru, procesi bija tiktāl iekustināti, ka apstāties vairs nevarēja," Inna pasmaida un piesauc pagājušo Saldus novada kultūras darbinieku dienu. Tās ilggadēji rīkotāji rosināja komandā iekļauties arī pārējās Saldus novada kultūras iestādes, Inna muzeja vārdā puda vislielāko atbalstu. "Iedomājos, ka būs jāapkopo informācija, jāizsūta ielūgumi un jāpalīdz līdzīgos darbos. Kad sapratu, ka muzejam jāuzņemas virsvadība, bija par vēlu atzīt, ka mēs tomēr nepiedalāmies. Man nav pieredzes kultūras projektu vadībā, pat nezinu, cik lieli ir maksimāli honorāri. Toreiz pārliecinājos, ka kolektīvs ir muzeja lielākā vērtība – radošs un spējīgs no nekā izveidot iespaidīgu koncepciju," jaunpienācēja atceras savas ugunsgrābības. ■

FOTO NO INNAS KISLINAS ALBUMA

Saldus muzeja direktore vietniece Inna Kislina ir stratēģe. Viņa jau tagad prāto, ar ko Saldū pieturēt tos garāmbraucējus, kas apmeklēs 2027. gada Eiropas kultūras galvaspilsētu Liepāju.

VALDEMĀRPILS TIC ARHĪVA FOTO

Valdemāra ielas svētki bija viens no košākajiem pasākumiem, kas pašiem vietējiem ar nelieliem līdzekļiem, bet milzīgu entuziasmu un kopīgiem spēkiem izdevās. Tobrīd bija skaidrs, ka tapusi jauna tradīcija.

✍️ Kristīne Briede, "Talsu Vēstis"

Valdemārpilnieki Talsu novadā izceļas ar savu atsācīgo un darbīgo vietējo iedzīvotāju kopienu, kur pēc uzrunāšanas līdzilvēki labprāt vēlas iesaistīties dažādās norisēs, lai darītu krāšņāku savu dzīvi pilsētā gan radošajā, gan kultūras, sporta un citās jomās. Tas,

Cilvēks viens nav darītājs

protams, ir iespējams, pateicoties kādiem atslēgas cilvēkiem, kuru sirdis pieder šai skaistajai mazpilsētai, kas nes Krišjāņa Valdemāra vārdu.

TIKAI KOPĒJIEM SPĒKIEM

Bijusi skolotāja Aira Saleniece, ko noteikti var dēvēt par Valdemārpils sabiedrības sirdi un dvēseli, pastāsta, ka tieši biedrības "Kurzemes NVO centrs" mācību cikls "Līderu akadēmija Kurzemē", ko koordinējusi jauniešu iniciatīvu centra "Sava vieta" vadītāja Liene Fridrihsone, pavēris plašākas iespējas saliedēt vietējos iedzīvotājus. "Secināju, ka viņiem gribas būt iesaistītiem. Pagājušajā gadā ar projekta līdzfinansējumu sabiedrības labā organizējam Valdemāra ielas svētkus, bet šogad savukārt rīkojam mazbāniša stacijas "Valdemārpils" svētkus. Jāsaka, ka pazīstu vietējos iedzīvotājus un zinu, kā ar kuru runāt, lai uzrunātu, jo viņi ir jāiedrošina. Uz *Līderu akadēmiju* gāju ar domu, ka vajag attīstīt tieši vietējo kopienu, jo mums ir tik daudz atsācīgu cilvēku. Redzu, ka cilvēki uzticas un viņiem gribas redzēt, kas nu galu galā iznāks, kad paši visā būs iesaistījušies. Būtiski ir uzrunāt arī bijušos valdemārpilniekus, ko pasākumu ietvaros arī cenšamies darīt," teic Aira, sakot, ka ielā, kurā dzīvo pati, viens auž, otrs cep, cits gatavo rotas un dara vēl visu ko citu, kas ir vērtīgs talantīgu cilvēku resurss, ko kā sveci nevajadzētu turēt zem pūra.

Pēdējo pasākumu tirdziņos nav bijis neviena sveša tirgotāja no malas, jo fokuss bijis uz vietējo piedāvājumu.

LIELA NOZĪME IR ARĪ JAUNAJAI PAAUDZEI

Arī Liene Fridrihsone novērojusi, ka Valdemārpili dzīvo jauki cilvēki, kuri labprāt iesaistās pilsētas sabiedriskajā dzīvē. "Esmu pamanījusi, ka vislabāk ir runāt aci pret aci, nevis pa telefonu. Reizēm pietiek ar telefona zvanu, un cilvēks ir gatavs kalnus gāzt. Bet viens visu viennozīmīgi nevar paveikt. Ir runātāji, un ir darītāji ar dažādām specifiskācijām. Un mums ir daudz radošu cilvēku. Tāpat katrs pazīst vēl kādu, kuru uzrunāt, lai darbu paveiktu vēl labāk. Uzslavas velos veltīt tieši Airas Salenieces virzienā, tāpat ļoti pozitīvi vērtēju Andas Dzenes ieguldījumu. Jau būt ar viņām abām vienā komandā, organizējot svētkus, nozīmē to, ka tie būs izdevušies," pauž L. Fridrihsone.

Valdemārpils mazpulka vadītāja Anda Dzene pastāsta, ka Valdemārpils mazpulcēni ar ģimenēm ir izveidojuši nelielu atpūtas vietu Priežkalniņā, kurā milējis pastaigāties ievērojams Krišjānis Valdemārs. Tur izveidota sajūtu taka, informatīvas plāksnītes, iestādīti rododendri, izveidota ugunsкура vieta un kukaiņu māja. Izveidots un pierēģistrēts arī slēpnis. Lai to visu paveiktu, mazpulcēni vairākus gadus rakstījuši projektus Talsu novada pašvaldībai, lai

iegūtu finansējumu. "Mazpulcēni ar ģimenēm arī palīdz uzkopt Valdemārpils evaņģēliski luteriskās baznīcas apkārtni, piedalās māju sakopšanas talkās, atsācīgi iesaistās dažādās pilsētas aktivitātēs," pastāsta A. Dzene.

GALVENAIS IR PRIEKŠ PAR KOPĀBŪŠANU

Valdemārpils Tūrisma informācijas centra (TIC) vadītāja Karina Leinberga-Lemberga novērojusi, ka iedzīvotāji labprāt atbalsta vietējās aktivitātes. "Kas mūs vieno? Man šķiet, ka vispirms jau mazpilsētas šarms. Dzīvojot mazā pilsētā, cilvēki saprot, ka paši jau vien veido vidi, kurā dzīvo. Valdemārpili dzīvo aktīvi cilvēki, kuriem rūp ne tikai sava privātā vide, bet viņi ir gatavi iesaistīties, lai arī apkārt būtu skaisti. Kad paši organizē, paši cep un vāra, bet pēc tam visi kopā paveikto bauda, tas ir kaut kas pavisam cits. Gandarījuma sajūta ir liela, jo ir prieks par kopābūšanu un satikšanos. Katrs var dot savu pienesumu," pauž Karina, sakot, ka idejiski ir pat grūti nodalīt, kas ir viņas darbs un kur viņa darbojas kā aktīva vieteja iedzīvotāja, jo viss saplūdis kopā. "Būtiskākais ir mērķis, lai cilvēki iepazīst Valdemārpili. Un paši atklājam arvien jaunus, interesantus lietas. Svarīgi darīt no sirds. Nozīmīga ir savstarpējā komunikācija, kurā cilvēkiem pašiem rodas idejas un ierosinājumi, kas motivē arī mani, jo redzu, ka viņi tic vietai un redz, ka šeit viss notiek," prieku neslēpj Karina. ■

Studenti no visiem kontinentiem

Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš,
"Kurzemnieks"

32 studenti no 15 valstīm šogad Kuldīgā beidza mācības Latvijas Mākslas akadēmijas (LMA) "Erasmus Mundus" maģistra programmā "Pakalpojumu dizaina stratēģijas un inovācijas" (SDSI – *angļu val.*). Mācības šajā programmā pirmajā gadā norit Adatu fabrikas telpās Kuldīgā, bet nākamajā mācību posmā citās augstskolās Igaunijā un Somijā.

Adatu fabrikā tiek istenovta starptautiska maģistra līmeņa studiju programma ar fokusu uz starpdisciplināru zināšanu, prasmju un kompetenču apvienojumu un iespēju specializēties dizainā, organizāciju pārvaldībā, sociālajās zinātnēs un tehnoloģijās.

Studenti no Ungārijas, Portugāles, Ķīnas, Indijas, Pakistānas, Peru, Meksikas, ASV, Ēģiptes, Nigērijas, Latvijas un citām zemēm ir ar dažādu iepriekšējo izglītību un pieredzi, piemēram, strādājuši pat lielos starptautiskos uzņēmumos. Pirmo gadu visi mācījās Kuldīgā, šogad viens semestris būs jāpavada Igaunijā un otrs – Somijā.

ŠOGAD PIRMAIS IZLAIDUMS

"Šis bija programmas trešais gads, bet pirmos divus kovida dēļ strādājām *hibrīdā* – pirmajā gadā pilnībā attālināti, pagājušogad tikai daļa studentu dzīvoja Kuldīgā, bet šogad visi bija te uz vietas," stāsta SDSI programmas direktore Ilze Kundziņa. "Šogad mums bija pirmais izlaidums – akadēmijas akreditācijas procesa dēļ izlaidums bija diviem gadiem kopā. Šis ir pirmais gads, kad mums ir "Erasmus Mundus" statuss, līdz ar to mainījās mūsu partneru universitātes, un studentu skaits ir daudz lielāks, arī programma ir citādāka. Pirmajā gadā pilnīgi visi studenti ir pie mums, Kuldīgā, bet otrajā gadā viņi tiek dalīti uz pusēm – sakumā puse aizbrauc uz Igauniju, tad uz Somiju, nākamajā semestrī samainās. Pagājušo gadu vērtēju ļoti labi, protams, ka mēs kaut ko programmā uzlabojam un mainām, bet liekas,

JĒKABA ALEKSANDRA KRŪMIŅA FOTO

Studenti mācību procesā rīkoja darbnīcas, kurās iesaistīja vietējos iedzīvotājus. Šīs darbnīcas notika sadarbībā ar Rīgas lidostu, un kuldīdznieki varēja izteikt savas idejas, kā lidostas darbu uzlabot.

ka šobrīd tā ir tuvu pilnībai. Sociālajos medijos var redzēt studentu ierakstus, ka viņi lepojas ar to, kur un ko viņi mācās. Ir gandarījums."

Katru gadu tiek uzņemti 32–35 studenti. "Skaits var mainīties, jo studenti brauc no tālām zemēm, var gadīties problēmas ar vizām. Šogad mums būs 32 studenti. Uzņemšanai programmā ir ļoti liels konkurss – pagājušogad pieteicās 580 studentu, bet šogad ir ap 630 pieteikumu. Zinu, ka šogad būs tikai viena studente no Latvijas. Visi pārējie no ārzemēm. Mums būs tādu eksotisku valstu studenti kā, piemēram, no Indijas, Gvatemalas, Filipīnām, Pakistānas, Kenijas, Brazīlijas. Arī šogad studenti būs no visiem kontinentiem."

DZĪVĪBA PILSĒTĀ ARĪ VAKAROS

"No vietējiem iedzīvotājiem pirmos gadus bija izbrīns, arī mazliet neiecī-

tība, bet man šķiet, ka šogad ir labākas atsauksmes. Drīzāk neiecītieba nāk no citiem. Piemēram, bija atgadījums ar ēģiptiešu meiteni autobusā no Rīgas uz Kuldīgu, kad viņu aizskāra kāds pasažieris. Bet Kuldīgā studenti labi integrējas un iesaistās sabiedriskajā un kultūras dzīvē. Viena meitene, piemēram, gāja uz baznīcu un atrada savu reliģisko kopienu, studente no Ķīnas bija atradusi folkloras kopu un mācījās dziedāt latviešu dziesmas. Daudzi gāja peldēt, spēlēt bumbu. Un arī Rīga nav neaizsniedzama. Ārzemju studenti bieži brauca uz Rīgu piektdienas vakaros kopā ar latviešu studentiem vai izmantoja sabiedrisko transportu. Viņi atrada visu, ko gribēja, lai baudītu dažādas aktivitātes."

Studenti aktīvi apmeklēja arī blakus Adatu fabrikai esošo bāru "Didro". Tā līdzīpašnieks Ģirts Jankovskis stāsta: "Viņi dažādoja Kuldīgu, jo daudzi vietējie

Adatu fabrikas ēkā no septembra atkal pulcēsies ap 30 studentu no visiem kontinentiem.

Konkurss ir ļoti liels, uz 30–32 vietām šogad 630 pieteikumu.

vakaros pēc sešiem nemil pastaigāties pa ielām, bet studentu dēļ vismaz dzīvība parādījās. Viņu sarunu dēļ bija dzīvas un augošas pilsētas sajūta. Studenti uz bāru nāca diezgan regulāri, dažādās kombinācijās, nāca arī profesori, tā ka starp viņiem sarunas turpinājās arī neformālā gaisotnē. Parasti viņi nāca kompānijās atpūsties vai veikt uzdots grupu darbu. Apmeklēja arī bāra organizētos pasākumus. Es ceru, ka kuldīdznieki studentus pozitīvi uztver, bet pieļauju, ka dažiem varētu būt bijušas problēmas pieņemt cilvēkus, kuriem ir cita ticība vai ādas krāsa. Kaut kādi izteikumi ir bijuši, kā noprātu no dažiem studentiem."

Ši gada jaunums un iniciatīva, ko ieteica viena no SDSI latviešu studentēm Linda Paulauska, ir *local buddies* jeb vietējie draugi. Linda pati ko līdzīgu piedzīvoja iepriekš Amerikā, kur mācījās. ■

ATSAUKSMES

PIRMO REIZI ĀRPUS VALSTS

"Nekad iepriekš neesmu bijusi ārpus Ķīnas," saka Ulu Liu (22). Viņa ir jaunākā ārzemju studente. "Kuldīgā man ļoti, ļoti patīk, un ir prieks, ka mani te uzņem kā ģimenē. Man tās ir lielas pārmaiņas, jo Ķīna ir milzīga valsts ar lielu iedzīvotāju skaitu – visur puļi. Ar kursabiedreni Lindu Paulausku runājām par atšķirībām starp Šeņdžeņu un Kuldīgu. Šeņdžeņa ir ļoti attīstīta, bet cilvēki tur dzīvo un turas kopā tikai darba dēļ, un tur visi dzīvo dzīvokļos. Es dzīvoju 20 stāvu ēkā. Kuldīgā dzīve ir pilnīgi citādāka, es ļoti izbaudu dabas skatus, cilvēki šeit ir jauki, it īpaši vecākie – angļiski viņi neprot, bet tāpat cenšas saprasties. Programmu atradu internetā. Ķīnā gan ir regula, kas ierobežo tās vietnes, kuras drīkstam atvērt. Sākumā uzzināju par SDSI programmu, tikai pēc tam to, kas ir programma "Erasmus", jo tās mājaslapai piekļuve Ķīnā ir ierobežota. SDSI mājaslapu varēju atvērt. Man ļoti patika nosaukums – tie jau bija kā atslēgas vārdi tam, ka vēlos mācīties."

IEKĀPT KULDĪDZNIEKU KURPĒS

34 gadus vecais Ksavjers Džons no ASV stāsta: "Esmu no Ņujorkas, Bruklinas. Man pakalpojumu dizains nozīmē cilvēkiem dot iespēju viegli darīt to, ko viņiem vajag, fiziski vai digitāli. Piemēram, ēdienu var

pasūtīt mobilajā lietotnē, nevis doties kaut kur ēst – procesam jābūt ērtam un nesarežģītam. Tā kā nāku no dizainēšanas un zīmolu veidošanas pasaules, pakalpojumu dizainā pieskatu, lai viss ir ļoti izveidots. Tas ir mans nākamais solis attīstībā, lai dizaina elementi tiek ieviesti pakalpojumu dizaina praksē.

Kuldīga ir klusa un jauka vieta. Kad no rīta skrienu, ir jauki būt tuvu dabai. Domāju, ka cilvēkiem par mani ir īpašs iespaids, jo esmu tumšādaina. Daudzi, mani ieraugot, ir, es neteiktu, šokēti, bet ziņkārīgi. Domāju, ka ir ļoti parādīt dažādību. Kuldīga ir unikāla ar savu vēsturi. Pirms te ieradot, papētīju, ka te bijuši gan vācieši, gan krievi.

Man nebija īpašu izjūtu, šeit atbraucot, jo pa Eiropu esmu ceļojis – bijis Ungārijā, Austrijā, Francijā, Spānijā un Portugālē. Tas man nav nekas jauns – doties uz vietu, par kuru daudz nezinu. Galvenā ir pieredze, ko te iegūstu, iekāpjot kuldīdznieku kurpēs."

ATGRIEZĀS MĀJĀS, LAI STUDĒTU

Linda Paulauska atgriezās Kuldīgā ar visu ģimeni, lai studētu šajā programmā. Linda te augusi, bet vairāk nekā desmit gadus dzīve ritējusi Rīgā, nozīmīgs laiks pavadīts ASV. Iepriekš mācījusies par sociālo pedagogi un studējusi vadību, vēl viņa dažādiem medijiem raksta cilvēkstāstus. Viņa stāsta: "Vienlaikus ar bērna kopšanu un rakstniecību meklēju atslēgas vārdus, līdz uzgāju terminu *service design* (pakalpojumu dizains), un tas bija īsts atklājuma moments. Pašmācībā sāku mācīties,

attālināti apmeklēju dažādus pasaules lektoru kursus, uzmeklēju mentorus dažādās pasaules vietās un sapratu, ka zināšanās pietrūka, kā pakalpojumu veidot kopumā jeb pakalpojumu dizaina. Viss saistīts ar pakalpojumiem: izglītība, veselības aprūpe, pašvaldības un valsts darbība, NVO un privāto uzņēmumu piedāvājumi. Jāprot pakalpojumus izveidot tā, lai mērķauditorijai tie būtu ērti, saprotami, vienkārši un sniegtu vislabākās emocijas."

PASNIEDZĒJI ATVĒRTI UN IZPALĪDZĪGI

Studentes Džinevra Papi no Itālijas un Karolina Vaša-Pireša no Portugāles stāstīja, ka viņām Kuldīgu vajadzēja. Dž.Papi atzīst: "Studijas noteikti atbilst manām gaidām. Tā kā mūsu vecuma grupā lielai daļai jau ir maģistra grāds, nevēlējos justies kā skolā, kur skolotājs tikai runā un mācībās neiesaista. Esmu priecīga, ka te ļoti izdomāts, kā to pasniegt. Ja dažreiz rodas pretenzijas, tās tiek uzklautas, un uzlabojumi ieviesti uzreiz. Studijas ir praktiskas, un cilvēki šeit tiešām atsaucīgi." K.Vaša-Pireša secina: "Man ir tāds pats skatījums, jo arī man bija apnicis, ka pasniedzējs tikai runā, studentiem jāpieraksta un nav nekādas mijiedarbības. Šeit ir tieši pretēji – pasniedzēji ir atvērti un izpalīdzīgi. Tā ir privilēģija, jo bija pierasts, ka pasniedzējs zina visu, bet students neko. Šīs programmas unikalitāte mani saista, un pēc mācībām jutos laimīga. Nespeju noticēt, ka tiku uzņemta, jo konkurss bija ļoti liels."

Mūzika

◊ 1. augustā teātra namā "Jūras vārti" Ventspilī koncerts "Roka balādes. Sunset Strip". Piedalīsies solisti – Aija Vītolīna, Atis Leviņš, Ervīns Ramiņš un Atis Zviedris –, kā arī Ventspils kamerorķestris un jauktais koris "Ventspils".

◊ 1. augustā **Rojas brīvdabas estrādē** izskanēs koncerts "Nestāstot". Šī ir Agra Daņiļeviča mīlestībai veltītās dzejas un kaisles pilnās spāņu mūzikas ritmu sasaukšanās dejā. Uzvedums ir novērtēts ar sabiedrisko mediju balvu "Kilograms kultūras" un pirmo reizi būs skatāms brīvdabā.

Agris Daņiļevičs – dzeja un horeogrāfija, Aleksandra Špicberga – balss un deja, Kristīne Šmite – klavieres, Vladimirs Kudrins – ģitāra, Paulis Bārdziņš – deja.

◊ No 2. līdz 18. augustam **Dienvidkurzemes novadā** skanēs Liepājas Simfoniskā orķestra rīkotais mūzikas festivāls "Rimbenieks", piedāvājot vairākus izsmalcinātus muzikālus notikumus kultūras namos un baznīcās. Galvenais satura balsts festivālā ir kameramūzika, ko atskaņo orķestra mūziķu veidoti ansambļi, pieaicinot savus domubiedrus un tuvākos skatuves draugus.

◊ 3. augustā **Rojas brīvdabas estrādē** notiks Tutas vasaras koncerttūre "Labu labais labirints". Mazie skatītāji varēs dziedāt un dejot līdzīem iemīļotajām dziesmām no seriāla "Tutas lietas". Tutu pavadīs komponiste un dziedātāja Laura Polence kopā ar mūziķu ansambli.

◊ 3. augustā **Kuldīgā, "Zabadakā"**, instrumentālists Kreigs Satons jeb "The Flamenco Thief" no Lielbritānijas un ģitārists Reinis Jaunais.

◊ 4. augustā **Ventspils koncertzālē "Latvija"** vijolnieks Gidons Krēmers un orķestris "Kremerata Baltica".

◊ 7. augustā **Saldū Kapelleru nama** pagalma svētkos muzicēs Ingus Ulmanis, Roberts Rasa un Aigars Voitīšķis.

◊ 9. augustā **Alsungas Ziedulejas estrādē** Liepājas Simfoniskā orķestra akustisks koncerts "Dabas simfonija".

◊ 10. augustā **koncertdārzā "Pūt, vējiņi!"** Aija Andrejeva un grupa "Very Cool People" uzstāsies koncertprogrammā "Vudstokas renesanse". Programmā veltīta Dženisai Džoplīnai un papildināta ar Džimija Hendriksa un grupas "The Doors" skaņdarbiem.

◊ 10. augustā **Kuldīgā, Kalķu ielas kvartālā**, reperi Ozols (Ķirts Rozentāls) un Prusax (Rihards Jānis Ķullītis).

◊ 10. augustā **Kuldīgā, "Cafe Riverside" stāvlaukumā**, grupas "Triānas parks" koncerts.

◊ 10. augustā **Saldus novadā Jaunaucē pils** pirmo reizi kļūs par kameramūzikas koncerta "Šūbertiāde" rezidenci. 27. norises gadā ģeniālā austrieša Franča Šūberta instrumentālo un vokālo kameramūziku izpildīs pianiste Agnese Egliņa, vijolspēles virtuozs Danils Bulajevs un dziedātāja Karīna Paula Felsberga. Koncertu vadīs dziedātāja Evita Zālīte-Grosa.

◊ 10. augustā **Mērsraga brīvdabas estrādē "Jēgerleja"** izskanēs biedrības "Piestātne" organizētā vokālās mūzikas konkursa "Jūra, jūra vien..." otrā kārtā.

◊ 16. augustā **Rojas brīvdabas estrādē** notiks jau trešie "Mazie šlagermūzikas svētki". Šoreiz muzicēs "Hameleoni", "Liepavots" un "Brīvdiena", kā arī Māris Blāze, Artis Šimpermanis un Jānis Kalniņš.

◊ 17. augustā **koncertdārzā "Pūt, vējiņi!"** notiks koncerts "Tavā un manējā Liepājā".

◊ 17. augustā **Kuldīgā, "Cafe Riverside" stāvlaukumā**, grupas "Astro'n'out" koncerts.

◊ 24. augustā **Skrundas pilskalna estrādē** Ulda Marhileviča un Māras Zālītes traģikomiskā dziesmuspēle "Tobāgo!".

◊ 30. augustā **Kuldīgā estrādē** jubilejas šovs "Dziesmu duelim – 20".

Teātris

◊ 17. augustā **Rojas brīvdabas estrādē** attiecību komēdija "Rabarberu vīns". Aivas Birbeles jaunajā lugā uz glāzi reibinoša rabarberu vīna satiksies aktieri Zane Daudziņa, Kristīne Nevarauska, Ķirts Ķesteris un Lauris Subatnieks. Režisors – Gundars Silakaktiņš.

◊ No 23. līdz 25. augustam **Liepājas teātrī** notiks Atvērtā teātra dienas, šogad vienas dienas vietā veselās trīs. Skatītāji varēs iepazīt teātri no aizkulišu puses un uzzināt skatuves mākslas noslēpumus.

Māksla

◊ Līdz 12. augustam **Saldū, Kapelleru namā**, mākslinieces Baibas Feoktistovas gleznu izstāde "Ziedu portreti".

◊ Līdz 15. augustam **Kuldīgā Galvenajā bibliotēkā** Nataljas Štefaņukas personalizētā "Dzīvnieku pasaule".

◊ Līdz 18. augustam **Kuldīgā Mākslas namā** Sandras Strēles gleznu izstāde "Mākslīgo margrietiņu lauks".

◊ Līdz 18. augustam **Kuldīgā novada muzejā** krājuma izstāde "Plakāts – laikmeta liecinieks".

◊ Talsu novada Kaltenē, **Rojas Jūras zvejniecības muzeja filiālē "Kaltenes klubs"**, līdz 18. augustam no trešdienas līdz sestdienai apskatāma pēc Baibas Jautaiķes aprakstiem un meistarklasēs adīto darbu izstāde "Adīti dreļļu lakati un citi neparasti adījumi". Baiba Jautaiķe, kura dzīvo Kanādā, jau gadiem publicē savu dizainādījumu aprakstus interneta vietnē "Ravelry" un organizē virtuālas meistarklases. Izstādē piedalās ap 20 adītāju no visas Latvijas.

◊ Līdz pat septembrim **Talsu novada Upesgrīvas "Rūķos"**, Vilsonu verandā, apskatāmi fotogrāfa Māra Ločmeļa darbi no fotosērijas "Seeing time".

◊ **Liepājas muzejā** līdz 1. septembrim aplūkojama starptautisku atzinību guvušā Latvijas stikla mākslinieka un akvarelista Daiņa Gudovska izstāde "Ārpusaules klusais klaiņotājs". Mākslinieks aicina palūkoties uz trauslo stikla mākslas pasauli klusa klaiņotāja acīm. Ekspozīcijas darbos tiek veikts nošķirums no cilvēka būtības, saglabājot autora iekšējo psiholoģisko uztveres būtību.

◊ Līdz 9. septembrim **Kuldīgā novada muzejā** Visvalža Garokalna akvareļu izstāde "Skatiens tālumā".

◊ **Koncertzālē "Lielais dzintars"** līdz 22. septembrim skatāma "Baltu Rotu" un fotogrāmatas "Ziemeļmeitas kods" radošās komandas iedvesmojošā rotu un fotogrāfiju izstāde "Viņas ziemeļu sauciens". Ekspozīcijas vairākas "Baltu Rotu" kolekciju tēmas, kas tapušas 30 gadu garumā, kā arī Unas Tālas niansētās melnbaltās fotogrāfijas, kuru galvenās varones ir sievietes.

◊ Līdz 30. septembrim **Kuldīgā pilsētvidē** tēlniecības izstāde "Savā vietā".

Citas lietas

◊ 2.–3. augustā **Kuldīgā pie Adatu torņa** demokrātijas festivāls.

◊ 10. augustā **Liepājā, Karostā**, notiks piektie Lāčplēša dārza svētki, šā gada tēma ir "Pozitīvs!". Programmā koncerti, izrādes, radošās darbnīcas un citas aktivitātes, vakarā muzicēs Zemessardzes orķestra bigbends un Jānis Stībelis.

◊ 10. augustā **Talsos** notiks Dižmāras gadatirgus.

◊ 11. augustā **Rojas brīvdabas estrādē** ar programmu "Skaistā tuvotne" viesosies humorists Maksims Galkins.

◊ No 6. līdz 11. augustam **Talsu novada Uguņciemā**, viesu mājā "Uguņu dambj", notiks interneta žurnāla "Satori" rīkotā autoru radošā vasaras nometne, kuras dalībnieki varēs darboties prozas, dzejas vai eseistikas meistarklasēs.

◊ 17. augustā **Brocēnu pilsētas** svētki "Svinam dzīvi Brocēnos". Īpašā viesība – dziedātāja Aija Andrejeva.

KURZEMES KULTŪRAS PIELIKUMS

Iznāk vienu reizi mēnesī. Izplatīts kā reģionālo laikrakstu "Kurzemes Vārds", "Kurzemnieks", "Saldus Zeme" un "Talsu Vēstis" bezmaksas pielikums.

Projekta vadītāja: Anda Pūce.
Kontakti:
tālrunis 26436485,
e-pasts anda@kurzemes-vards.lv.

Internetā pieejams izdevniecību mājaslapās kurzemnieks.lv, sz.lv un talsuvestis.lv, kā arī reģionālajā portālā liepajniekiem.lv.
Redkolēģija: Daiga Bitīniece ("Kurzemnieks"), Mairīta Balode ("Talsu Vēstis"), Linda Kilevica ("Kurzemes Vārds"), Andra Valkīra ("Saldus Zeme").

PROJEKTU ATBALSTA

Saldus Zeme
LAIKRAKSTS SALDUS NOVADAM

Talsu Vēstis

Kurzemnieks

Kurzemes Vārds